ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διευθύνσεως Συντάξεως 32—82
Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 5ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1381
ΤΕΤΑΡΤΗ
4
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1956
Τιμὴ φύλλου δραχμὴ Μία

ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

Ὁ «Λόγος τοῦ Θρόνου» ἐχρησιμοποιήθη ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν ἵνα διακηρυχθῇ, κατὰ τὸν ἐπισημότερον τρόπον, ὅτι τὸ καθολικὸν αἴτημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἶναι ἡ χορήγησις εἰς τοὺς Κυπρίους τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως, ὅπερ στηρίζεται καὶ εἰς τὸν «ἄγραφον ἠθικὸν νόμον» τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ εἰς συγκεκριμένας διατάξεις τοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Καὶ ὅτι εἰς τὴν διεκδίκησιν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ θὰ ὑπάρξῃ ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος «ἄκαμπτος θέλησις, ἀξιοπρέπεια καὶ ὑπερηφάνεια».

Ἀποσπᾶ ἡ σχετικὴ παράγραφος τοῦ Βασιλικοῦ λόγου τὴν πανεθνικὴν ἐπευφημίαν. Ἀλλά, ἐπειδὴ ὑπάρχουν σκοτεινὰ καὶ ὕποπτα προηγούμενα, ὡς ἐκ τοῦ χειρισμοῦ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος παρὰ τοῦ διαδόχου τοῦ στρατάρχου Παπάγου κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἐσημειώθη ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς Αὐτοδιαθέσεως, προσέγγισις δὲ εἰς τὸν συμβιβασμὸν τῆς ἀποικιακῆς αὐτοκυβερνήσεως καὶ μάλιστα ὄχι «πλήρους», ὡς τὴν διεφήμισεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προεκλογικῶς διὰ τὰς κομματικάς του ἀνάγκας, ἀπομένει νὰ διαπιστωθῇ ἐὰν ἡ παροῦσα διακήρυξις τοῦ Βασιλέως, τεθεῖσα εἰς τὰ χείλη του παρὰ τῆς ὑπευθύνου κυβερνήσεως, ἀποτελῇ ἐκδήλωσιν μετανοίας διὰ τὴν παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς ἢ νέαν ἀπόπειραν ναρκώσεως τῆς ἐθνικῆς κοινῆς γνώμης, διὰ τὴν συγκάλυψιν νέων μὲ τοὺς Ἄγγλους πλεκτανῶν.

Αἱ πράξεις τῆς κυβερνήσεως θὰ δείξουν ἐάν, τώρα, δέχεται τὴν Αὐτοδιάθεσιν ὡς μόνην ὀρθὴν ἐθνικὴν πολιτικήν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀποφύγει νὰ ὀνομάσῃ εἰς τὰς προγραμματικάς της δηλώσεις ὕστερα ἀπὸ τὸν σφετερισμὸν τῆς πολιτικῆς κληρονομίας τοῦ στρατάρχου, ἢ ἐὰν ἡ δήλωσις περὶ τῆς Αὐτοδιαθέσεως πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς προπέτασμα ὑποχωρήσεων εἰς τοὺς τυράννους τῆς Κύπρου, τῶν ὁποίων ἡ εὐθύνη θὰ ἐπιρριφθῇ εἰς τοὺς Κυπρίους. Εὐχόμεθα νὰ συμβαίνῃ τὸ πρῶτον.

Ἀναμένομεν, ἐπίσης νὰ ἴδωμεν ἐὰν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ τὸ σθένος νὰ ὁμιλήσῃ σαφῶς, δι' ὅσα σημεῖα ὁ Βασιλεὺς ἀφῆκεν ἁπλοὺς ὑπαινιγμούς.

Διότι, εἶναι ἀνεπαρκὲς νὰ λέγεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς ζητεῖ, ἁπλῶς, δικαιοσύνην· ζητεῖ, πρὸ παντός, συνέπειαν ἐκ μέρους τῶν Δυτικῶν κρατῶν πρὸς τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἔχουν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των ἀποδεχθῆ εἰς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τοῦ ΟΗΕ. Καὶ εἶναι ἐπίσης ἀνεπαρκὲς νὰ λέγεται ὅτι διὰ τὰς θυσίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι «ἡ μνήμη τῶν κρατῶν ἀσθενής»· θὰ ἔπρεπε νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ μνήμη των εἶναι μονόπλευρος, διότι—καθὼς βλέπομεν εἰς τὰ χθεσινὰ ἄρθρα τῶν Λονδινείων ἐφημερίδων — περιορίζονται εἰς τὸ νὰ μᾶς ὑπενθυμίζουν ποίαν συνδρομὴν μᾶς παρέσχον διὰ νὰ μᾶς σώσουν «ἀπὸ τὴν τυραννίαν τοῦ Χίτλερ καὶ τοῦ Στάλιν», ὡσὰν νὰ ὀφείλωμεν, ὡς ἀνταμοιβήν, νὰ δεχθῶμεν τὴν παράτασιν τῆς δουλείας τῶν Κυπρίων εἰς μίαν κατοχήν, ἥτις πολλὰ ἐδιδάχθη καὶ ἀπὸ τὴν φαιὰν καὶ ἀπὸ τὴν ἐρυθρὰν δικτατορίαν...

Ὕστατον δέ, ἀλλ' ὄχι ἐλάχιστον, εἶναι ἀνεπαρκὲς νὰ ἐκτοξεύεται, ἐν εἴδει πυροτεχνήματος, ὁ ἀφορισμὸς ὅτι «δὲν εἶναι δυνατὸν τὰ ἰδεώδη τῆς ἐλευθερίας νὰ καταπατῶνται ἄνευ συνεπειῶν», ὅταν δὲν γίνεται λόγος περὶ τοῦ «ποῖαι» προβλέπονται συνέπειαι καὶ διὰ «πότε» ἡ ἐκδήλωσίς των, ἀντιθέτως δὲ ἐπαναλαμβάνεται, ἄνευ ὅρων, ἡ δήλωσις ἀφοσιώσεως εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν Σύμφωνον...

Ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον, ὀφείλει νὰ δώσῃ ἀπτὰς ἀποδείξεις καὶ διὰ τὴν «ἄκαμπτον θέλησιν» καὶ διὰ τὴν «ἀξιοπρέπειαν» καὶ διὰ τὴν «ὑπερηφάνειαν», τὰς ὁποίας ὁ Βασιλεὺς ὑπεσχέθη. Ἐὰν δὲν δώσῃ τοιαύτας ἀποδείξεις, κάθε καλόπιστος κριτὴς θὰ δικαιοῦται νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ γνωστὴ ἕως τώρα Δουλοφροσύνη ἔγινε περισσότερον ἀποκρουστικὴ μὲ τοὺς δῆθεν ἡρωϊκοὺς κορδακισμούς της...

ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΣΥΝΕΠΛΗΡΩΘΗ ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐγένετο ἐκλογὴ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ προεδρείου. Ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 288. Διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀντιπροέδρου ἔλαβον: Ὁ κ. Γ. Πλατῆς 166 ψήφους, ὁ κ. Β. Βυζᾶς 148, ὁ κ. Π. Οἰκονομίδης 135 καὶ ὁ κ. Κ. Καλκάνης 115. Ἐξελέγησαν ὁ κ. Πλατῆς ὡς Α' ἀντιπρόεδρος καὶ ὁ κ. Βυζᾶς ὡς Β' ἀντιπρόεδρος. Τρίτος ἀντιπρόεδρος δὲν ἐξελέγη.

Κοσμήτορες ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Δ. Θανόπουλος λαβὼν 165 ψήφους καὶ Β. Ἀναστασάτος δι' 158.

Γραμματεῖς ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Κ. Ἀποσκίτης λαβὼν 160 ψήφους, Π. Κηπουρὸς 160, Γ. Κλῆς 159 καὶ Β. Κρῖκος 159.

Ἡ συνεδρίασις ἐλύθη διὰ σήμερον τὸ ἀπόγευμα μὲ ἀντικείμενον ἡμερησίας διατάξεως προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐκ τοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ δύναμις τῶν διαφόρων κομμάτων ὡς ἐνεφανίζετο ἀπὸ τὰς κατατεθείσας μέχρι τῆς ἑσπέρας χθὲς δηλώσεις ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΡΕ 164.
ΦΔΕ μετὰ τοῦ συνεργαζομένου ἀνεξαρτήτου κ. Μαύρου 41.
Φιλελεύθεροι 26.
Δημοκρατικὸν κόμμα 20 μετὰ τῶν τριῶν συνεργαζομένων μετ' αὐτοῦ ἀνεξαρτήτων κ. κ. Τζανετάκη, Βουλόδημου καὶ Μπρεδήμα.
ΕΔΑ 18.
ΕΠΕΚ 14.
Ἀγροτικοὶ 7.
Λαϊκὸν κόμμα 3.
Ἀνεξάρτητοι 6 οἱ κ.κ. Βαρβούτης, Γαρουφαλιᾶς, Κουτσοπέταλος, Πιστολάκης καὶ Παπαστεργίου καὶ μὴ δηλώσας εἰσέτι εἰς ποῖον κόμμα ἀνήκει ὁ κ. Θ. Ἀνδρεάδης, ἐκλεγεὶς ὡς ὑποψήφιος τῆς ΕΠΕΚ. Συνεπῶς ἡ πραγματικὴ δύναμις τῆς ΕΠΕΚ ἀνέρχεται εἰς 15 βουλευτάς.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Σωτ. Πετρόπουλος ἀνεσκόπησε τὸ 1955

Ἡ Τράπεζα συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Τὰ 77 ο)ο τῶν ἐξαγωγῶν εἶναι γεωργικαὶ

ΕΝΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Συνῆλθε τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ΑΤΕ ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ διοικητὴς κ. Σωτήρ. Πετρόπουλος ἀνέγνωσε τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ ἱδρύματος κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος.

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἔκθεσίν του, ἡ ὁποία ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὁ κ. Πετρόπουλος, ἀφοῦ ἔδωσε μίαν σαφῆ εἰκόνα τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως εἰς τὴν ἑλληνικὴν γεωργίαν ἀπὸ ἀπόψεως καιρικῶν συνθηκῶν, ἀσθενειῶν καὶ μέσων παραγωγῆς, ὑπεγράμμισεν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης κατὰ τὸ 1955 χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀνοδικὴν πορείαν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ τῶν ηὐξημένων εἰσοδημάτων, ἄνευ σημαντικῶν διαταραχῶν τοῦ γενικοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν.

Ὁ ρυθμὸς τῆς αὐξήσεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἱκανοποιητικὸς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ρυθμὸν αὐξήσεως μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1953—54.

Ἐπίσης ὁ ρυθμὸς ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικὸς εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τῆς ζητήσεως παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν ἔναντι τοῦ 1954. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν πραγματοποίησιν ηὐξημένων εἰσοδημάτων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Ἔναντι τοῦ ἐπιπέδου παραγωγῆς τοῦ 1954, ἐσημειώθη αὔξησις μὲν εἰς τὰ σιτηρά, τὰ βιομηχανικὰ φυτά, τὰ κτηνοτροφικὰ τοιαῦτα, τοὺς ξηροὺς καρποὺς καὶ εἰς ὅλα τὰ προϊόντα κτηνοτροφίας, δασῶν καὶ ἁλιείας, μειώσεις δὲ εἰς τοὺς ὑπολειπομένους τομεῖς τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς.

Ἡ αὔξησις ἔφθασε ἔναντι τοῦ 1954 τὸ 40 ο)ο διὰ τὸν καπνόν, 37 1)2 ο)ο διὰ τὸν βάμβακα, 37 ο)ο διὰ τὰ νωπὰ ὀπωρικά, 27,8 διὰ τὴν ὄρυζαν καὶ 9,6 ο)ο διὰ τὸν σῖτον.

Συνεχίζων ἀνέφερεν ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὸ γενικὸν ἐπίπεδον τιμῶν τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας ἐσημείωσε περαιτέρω αὔξησιν καὶ ἐτόνισε ὅτι ἡ ἀξία τῶν 12 κυριωτέρων ἐξαγωγίμων προϊόντων ἀνῆλθεν εἰς 144 ἑκατ. δολλάρια ἔναντι 116, 7 τοῦ 1954.

Τὸ σύνολον τῆς ἀξίας τῶν ἐν γένει ἐξαγωγῶν τῆς χώρας κατὰ τὸ 1955, ἀνῆλθεν εἰς 186,1 ἑκατ. δολλάρια ἔναντι 161,1 τοῦ 1954. Συνεπῶς αἱ ἐξαγωγαὶ ἀγροτικῶν προϊόντων ἐκάλυψαν τὸ μὲν 1954 τὸ 76,21 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν ἐξαγωγῶν, τὸ δὲ 1955 τὰ 77,4 ο)ο. Ὡς πρὸς τὰ ἐπίπεδα χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας τοῦτο κατὰ τὸ 1955 ἀνῆλθεν εἰς 8 434.000 δραχμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ γεωργία ἀπησχόλησε τὸ 38 ο)ο, ἡ βιομηχανία 25 ο)ο, τὸ ἐμπόριον τὸ 19 ο)ο καὶ οἱ λοιποὶ κλάδοι τὸ 18 ο)ο.

Ἐντὸς τοῦ 1955 ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἐχορήγησε 2.911.000.000 δραχμῶν εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ 59 ο)ο ἀφορᾷ βραχυπροθέσμους ἐνισχύσεις, τὸ 35 ο)ο δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ καὶ χρηματοδοτήσεις καὶ τὸ 6 ο)ο δάνεια Μ.Μ. προθεσμίας. Ἔναντι τῶν χορηγήσεων 1954, ἐμφανίζεται αὔξησις κατὰ 5 ο)ο περίπου τὸ 1955.

Ἀκολούθως εἶπεν ὅτι τὸ κόστος τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς ἠκολούθησε τὴν γενικὴν ἀνοδικὴν πορείαν τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν τῶν ἀγαθῶν τῶν καταναλισκομένων ὑπὸ τῆς γεωργίας.

Ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς χρηματοδοτήσεως τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας, προκαλεῖ ἰσχυρὰν ἐποχιακὴν κάμψιν τῶν τιμῶν.

Τέλος ὁ κ. διοικητὴς ἐτόνισεν ἐν συμπεράσματι ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ἐσημειώθη ἔντονος ἄνοδος τῆς ἐθνικῆς καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ καταλαμβάνῃ πρωτεύουσαν θέσιν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Σήμερον, 7η ἐπέτειος τοῦ ΝΑΤΟ ποὺ ἐγγυᾶται ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν Ρωσίαν, ὄχι καὶ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν...

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Σήμερον εἶναι ἡ 7η ἐπέτειος τοῦ ΝΑΤΟ, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη τὴν 4ην Ἀπριλίου 1949 εἰς τὴν Οὐάσιγκτων, μεταξὺ ἐκπροσώπων τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν Ἀμερικῆς, Μεγ. Βρετανίας, Γαλλίας, Βελγίου, Δανίας, Λουξεμβούργου, Ὁλλανδίας, Πορτογαλλίας, Νορβηγίας, Ἰταλίας, Ἰσλανδίας καὶ Καναδᾶ.

Τὸ ΝΑΤΟ ἦτο ἡ συνέπεια τῆς διαστάσεως, ἡ ὁποία, σχεδὸν τὴν ἐπαύριον τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ἐξεδηλώθη μεταξὺ τῶν νικητῶν καὶ συγκεκριμένως μεταξὺ τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Τὴν 17 Μαρτίου 1948, ἡ Μεγάλη Βρετανία, ἡ Γαλλία, τὸ Βέλγιον, τὸ Λουξεμβοῦργον καὶ ἡ Νορβηγία ὑπέγραψαν τὴν συνθήκην τῶν Βρυξελλῶν, διὰ τῆς ὁποίας ὑπέσχοντο νὰ ἔρχωνται εἰς βοήθειαν καθενὸς ποὺ θὰ συνέβαινε νὰ γίνῃ τὸ ἀντικείμενον ἐνόπλου ἐπιθέσεως στὴν Εὐρώπην».

Αὐτὴ ἡ συνθήκη ἦτο ὁ πρῶτος πυρὴν τῆς Συμμαχίας τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

Τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1949 εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον τῆς δευτέρας προεδρίας του, ὁ Πρόεδρος Τροῦμαν, ὁμιλῶν διὰ τὴν προσπάθειαν καθορισμοῦ μιᾶς Βορειοατλαντικῆς περιφερείας εἶπε:

«Ἐὰν δυνηθῶμεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ νὰ καταστήσωμεν σαφὲς ὅτι κάθε ἔνοπλος ἐπίθεσις θὰ ἀναμετρηθῇ μὲ ὀγκώδη ἡνωμένη δύναμιν ἡ ἔνοπλος αὐτὴ ἐπίθεσις εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ λάβῃ χώραν ποτέ».

Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐπεχείρησε νὰ ἐμποδίσῃ διάφορα κράτη, ὅπως τὴν Νορβηγίαν, ὅπως μετάσχουν τοῦ ΝΑΤΟ, δὲν τὸ ἐπέτυχον ὅμως.

Ἀντιθέτως, τὸ ΝΑΤΟ ἐπεξετάθη πολὺ μακρὰν τῶν ὑδάτων τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἀφοῦ περιέλαβε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν μεταξὺ τῶν ἑταίρων του, τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1952.

Σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Συμφώνου «τὰ συμβαλλόμενα κράτη συμφωνοῦν ὅτι κάθε ἔνοπλη ἐπίθεσις ἐναντίον ἑνὸς ἢ καὶ περισσοτέρων κρατῶν τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς θὰ λογίζεται ὡς ἐπίθεσις ἐναντίον ὅλων».

Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν, οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ συνέταξαν τὶς γραμμές των, πρὶν ἐπιτεθῇ ἐχθρός. Εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τοῦ Βορειοατλαντικοῦ Συμφώνου βρῆκαν τὸ ὅπλον μὲ τὸ ὁποῖον δημιουργοῦν εἰρήνην ἰσχυρότερην ἀπὸ τὸν πόλεμον.

Ἀλλά, τὸ ΝΑΤΟ διέρχεται σήμερα σοβαρὰν ἠθικὴν κρίσιν ἡ ὁποία ἐμποδίζει τοὺς Ἕλληνας νὰ ἑορτάσουν τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ τοῦ συμφώνου. Ἡ ἠθικὴ κρίσις συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἔδαφος ἑλληνικό, ἐξ ἱστορικῆς παραδόσεως αἰώνων καὶ κατοικούμενον κατὰ τὰ 5)6 ἀπὸ Ἕλληνας κατακρατεῖται εἰς δουλείαν ἀπὸ ἕνα ἄλλο μέλος τῆς ἰδίας συμμαχικῆς οἰκογενείας. Ἔτσι, τὸ ἰδεῶδες τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, περὶ τοῦ ὁποίου ἀναφέρει τὸ προοίμιον τῆς συνθήκης τοῦ ΝΑΤΟ, ἀποδεικνύεται «λόγος κενός».

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ προοίμιον ἀναφέρεται καὶ ὅτι «Τὰ Κράτη μέλη τῆς παρούσης συνθήκης ἐπιβεβαιοῦν τὴν πίστιν των ἐπὶ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν...», ἐν τούτοις ἡ ἀρχὴ τῆς Αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν, περιεχομένη εἰς τὸν Χάρτην τοῦ ΟΗΕ, ἐπροπηλακίσθη ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ ΝΑΤΟ, μὲ μοναδικὴν ἐξαίρεσιν τῆς μικρᾶς Ἰσλανδίας, ἡ ὁποία μὲ συνολικὸν πληθυσμὸν μικρότερον τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας, ἠψήφησε τὰς πιέσεις τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Κύπρου.

Γίνεται ἀκόμη λόγος εἰς τὸ προοίμιον ὄχι μόνον περὶ προστασίας τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ προστασίας τῆς «κοινῆς κληρονομίας» καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν βασιζομένων ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς δημοκρατίας, τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν καὶ τοῦ Κράτους δικαίου». Ἀλλὰ εἶναι γνωστὸν κατὰ ποῖον τρόπον αἱ ἀρχαὶ αὗται γίνονται σεβασταὶ εἰς τὴν Κύπρον ὅπου:

Ἡ Ἐθνικὴ κληρονομία ὑβρίζεται μὲ τὴν ἀπαγόρευσιν ἑορτασμοῦ τῆς 25ης Μαρτίου...

Ὁ πολιτισμὸς σκαιῶς ὑποχωρεῖ, μὲ τοὺς χθὲς διώκοντας τοὺς Μάου—Μάου καὶ ἤδη διώκοντας τοὺς ἀπογόνους τοῦ λαμπροτέρου πολιτισμοῦ...

Αἱ ἀρχαὶ τῆς δημοκρατίας συντρίβονται μὲ τὰ προσφερόμενα συστήματα «αὐτοκυβερνήσεως» ποὺ θὰ ἦσαν ἀπαράδεκτα καὶ διὰ λαοὺς «ἄρτι ἐξελθόντας τῆς δουλείας»...

Αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι ὑφίστανται ἄνευ προηγουμένου καταπίεσιν, μὲ τὴν φυλάκισιν ἤτοι ὁλοκλήρων πληθυσμῶν καὶ μὲ τὴν ἐξορίαν τοῦ Μακαρίου...

Τὸ δὲ «Κράτος δικαίου» λάμπει ἐν ὅλῃ του τῇ ἀναιδείᾳ μὲ τὴν ἐπιβολὴν ἐπὶ τῶν κατοίκων τῶν δαπανῶν διὰ τὴν κατάπνιξιν τοῦ ἐλευθέρου των φρονήματος...

Πάντα δὲ ταῦτα συμβαίνουν μὲ τὴν ἀνοχὴν τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ΝΑΤΟ καὶ μὲ τὴν συνενοχὴν τῶν λοιπῶν, πλὴν τῆς μικρᾶς Ἰσλανδίας...

Σήμερον τὴν ἐπέτειον τοῦ ΝΑΤΟ, ἡ ἔντιμος Ἰσλανδία «ἑορτάζει» τὴν ἐπέτειον μὲ τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀπομακρύνσεως τῶν ξένων στρατευμάτων ἀπὸ τὸ ἔδαφός της. Ἡ δὲ Ἑλλάς—ὄχι ἡ Ἑλλὰς τῶν ζακετῶν καὶ τῶν ὑψηλῶν πίλων—ἀλλὰ ἡ Ἑλλὰς τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν σημερινὴν ἐπέτειον σκέπτεται, μὲ πικρίαν, ὅτι οἱ μεγάλοι φίλοι καὶ σύμμαχοί της ὑπόσχονται νὰ τὴν σώσουν ἀπὸ ἐνδεχόμενον ἐχθρόν, ἀλλὰ ποιὸς θὰ τὴν σώσῃ ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ συμμάχους;...

Τὸ ΝΑΤΟ θὰ συζητήσῃ τὴν ἀποχώρησιν τῆς Ἰσλανδίας

ΠΑΡΙΣΙ. Μεταδίδεται ἀπὸ τὴν Οὐάσιγκτων ὅτι, ὡς ἐδήλωσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ντάλλες, κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τοῦ ΝΑΤΟ θὰ συζητηθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς Ἰσλανδίας ὅπως ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ καὶ καταργήσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της ἀμερικανικὰς βάσεις.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΑΠΟΔΙΔΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν

ΛΕΓΕΙ Ο ΑΪΖΕΝΧΑΟΥΕΡ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁμιλῶν χθὲς ἐνώπιον συγκεντρώσεως ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἐτόνισεν ὅτι ὁ καλύτερος τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῶν διεθνῶν προβλημάτων εἶναι ἡ παροχὴ βοηθείας πρὸς τὰ ἐλεύθερα ἔθνη διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου των καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν παραγωγικῶν πόρων των, ὄχι δὲ μόνον πρὸς αὔξησιν τῆς στρατιωτικῆς ἰσχύος των. Ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ προσέθεσεν ὅτι τὰ ποσὰ τῶν προγραμμάτων βοηθείας φίλων χωρῶν ἀπέδωσαν πενταπλάσια ἀπὸ ὅ,τι αἱ γενόμεναι δι' ἀμυντικοὺς σκοποὺς δαπάναι.

ΑΤΟΜΙΚΟΝ ΡΕΥΜΑ ΕΙΣ ΔΥΟ ΚΩΜΟΠΟΛΕΙΣ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Δοκιμαστικῶς ἀπὸ 1ης Μαΐου

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἀνεκοινώθη ὅτι ἀπὸ 1ης Μαΐου δύο ἀμερικανικαὶ κωμοπόλεις θὰ λαμβάνουν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἀπὸ ἕνα πειραματικὸν ἀτομικὸν ἀντιδραστῆρα.

Ἐκ τῶν δύο κωμοπόλεων ἡ μία εὑρίσκεται εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Μασαχουσέττης καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ἀπέχουν ἀντιστοίχως 70 καὶ 30 μίλια ἀπὸ τὸν πειραματικὸν ἀντιδραστῆρα.

Ἐπρωτοστάτησε κατὰ τοῦ Ζαχαριάδη κάποιος «Θανάσης»

Ἴσως ὁ ἐξ Ἀθηνῶν ὀδοντίατρος Ἀθανάσιος Χατζῆς

ΑΘΗΝΑΙ. Τὸ ζήτημα τῆς καθαιρέσεως τοῦ Ζαχαριάδη ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ΚΚΕ, καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις εὑρίσκεται ἐν πλήρει ἐξελίξει καὶ πρέπει ν' ἀναμένωνται, ἴσως καὶ πολὺ σύντομα, νέα γεγονότα γύρω ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ΚΚΕ. Τοῦτο συνάγεται ἀπὸ ἐπιστολὴν κρατουμένου εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Τασκένδης πρὸς κρατούμενον εἰς ἑλληνικὴν φυλακήν, ἡ ὁποία ἐστάλη ἀπὸ 3 Μαρτίου 1956 διὰ τῆς κανονικῆς ὁδοῦ καὶ τελικῶς περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν ἀρχῶν.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν οἱ καθαιρεθέντες ἡγήτορες ἀναφέρονται μὲ τὰ μικρά των ὀνόματα ἀλλὰ γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτὸν περὶ ποίων πρόκειται. Ὡρισμένη περικοπὴ τῆς ἐπιστολῆς λέγει ὅτι «ὁ Θανάσης εἶναι ἐν τάξει καὶ ἐπρωτοστάτησε εἰς τὴν ἐξέγερσιν κατὰ τοῦ Νίκου (Ζαχαριάδη) καὶ τοῦ Μήτσου (Βλαντᾶ) ἀλλὰ τώρα τοὺς ξεφορτωθήκαμε». Περαιτέρω τονίζεται ὅτι ἡ Κ.Ε. ἔκαμε λάθη ἀλλὰ «τώρα ἐλεύθεροι θὰ βαδίσουμε τὸ δρόμο...».

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς προκύπτει σαφῶς ὅτι ἡ ἐξέγερσις κατὰ τοῦ Ζαχαριάδη εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Τασκένδης δὲν ἦτο τυχαῖον περιστατικὸν ὀφειλόμενον εἰς ἀγανάκτησιν τῶν ἐκεῖ κρατουμένων ἀλλ' εἶχε ὀργανωθῆ ἀπὸ τὸν «Θανάση» κατόπιν ἐντολῶν πρὸς αὐτόν, προφανῶς μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν καθαίρεσιν τοῦ Ζαχαριάδη, καὶ μείωσιν τοῦ γοήτρου του. Ἡ ἀνάθεσις ὅμως τῆς ὀργανώσεως ὅλης αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸν «Θανάση» ἀποδεικνύει ὅτι οἱ διευθύνοντες τὸν διεθνῆ κομμουνισμὸν ἐξέλεξαν τοῦτον προκειμένου νὰ τὸν προβάλουν εἰς μίαν τῶν ἡγετικῶν θέσεων τοῦ κόμματος.

Ὅπως ἀποκαλύπτεται, ὁ «Θανάση» εἶναι ὁ ὀδοντίατρος Ἀθαν. Χατζῆς ἀπὸ τὸ Ἀμύνταιον Φλωρίνης, σημαντικὸν στέλεχος τοῦ ΚΚΕ καὶ μέλος τοῦ Μακεδονικοῦ Γραφείου τοῦ ΚΚΕ.

Οὗτος ἦλθεν εἰς ὀξυτάτην διάστασιν μὲ τὸν Ζαχαριάδη ἐξ ἀφορμῆς ὄχι μόνον τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Φλωρίνης ἀλλὰ καὶ διότι ἡγήθη αὐτῆς ἐπὶ σχεδίων τοῦ Βλαντᾶ κατὰ τόσον ἄθλιον τρόπον ὁ καθαιρεθεὶς ἀρχηγὸς τοῦ ΚΚΕ.

Ὁ Χατζῆς ἦτο στενὸς φίλος τοῦ Μάρκου Βαφειάδη.

Αὐτὰ τὰ γεγονότα, καθὼς καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν γνωσθῆ λεπτομερῶς, ἔγιναν ἀφορμαὶ ὥστε νὰ σταλῇ οὗτος εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Τασκένδης ὅπου καὶ ὠργάνωσε τὴν ἐξέγερσιν κατὰ τοῦ Ζαχαριάδη καὶ τοῦ Βλαντᾶ καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτραυματίσθη ὁ Ζαχαριάδης εἰς τὸν ὀφθαλμόν.

Ὁ Χατζῆς ἐγεννήθη εἰς τὸ Ἀμύνταιον τὸ 1906. Συνελήφθη ἐπανειλημμένως προπολεμικῶς καὶ ἐξετοπίσθη, κατὰ δὲ τὸ 1941 ἀπελύθη ἐκ τῶν φυλακῶν Ἀκροναυπλίας. Διαρκούσης τῆς κατοχῆς ἦτο πρῶτος γραμματεὺς τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως Ἀθηνῶν.

ΝΕΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ὁ σταθμὸς Θεσσαλονίκης διέκοψε τὰς μεταδόσεις πρὸς τὴν Κύπρον

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Μεταδίδεται ἐκ Λευκωσίας ὅτι βρεταννικαὶ δυνάμεις ἀσφαλείας ἀπέκλεισαν χθὲς εὐρεῖαν περιοχὴν τῆς πόλεως, διέκοψαν πᾶσαν κίνησιν καὶ ἠρεύνησαν τὰς οἰκίας καὶ τοὺς διαβάτας. Ἐξ ἄλλου ἐπεβλήθη 24ωρος ἀπαγόρευσις τῆς κυκλοφορίας εἰς χωρίον, πλησίον τοῦ ὁποίου ἐρρίφθη βόμβα κατ' ἀστυνομικῆς περιπόλου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἐκπρόσωπος τοῦ Φόρειν Ὄφφις ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ εἰς Θεσσαλονίκην νέος ραδιοφωνικὸς σταθμός, ὁ ὁποῖος τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς «Φωνῆς τῆς Ἀμερικῆς» ἔπαυσε ν' ἀναμεταδίδῃ τὰς διὰ τὴν Κύπρον προοριζομένας ἐκπομπὰς τοῦ ραδιοσταθμοῦ τῶν Ἀθηνῶν.

Τοῦτο ἐγένετο κατόπιν διαμαρτυρίας τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν ἀμερικανικήν.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ΝΑΤΟ προβλέπει τὴν κατάληψιν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας

ΕΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΝ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΕΣΣΕΝ. Ἡ ἀριστερὰ ἐφημερὶς «Νόϊε Ράϊν Τσάϊτουγκ» γράφει ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν δυνάμεων τοῦ ΝΑΤΟ στρατηγὸς Γκρούντερ εἰς συνέντευξίν του εἶπεν ὅτι εἰς περίπτωσιν πολέμου ἡ Γερμανία θὰ κατελαμβάνετο ὑπὸ Σοβιετικῶν στρατευμάτων.

Φυσικὰ θὰ ἠδυνάμεθα βραδύτερον νὰ τὴν ἀπελευθερώσωμεν. Τὰ στρατηγικὰ σχέδια τοῦ ΝΑΤΟ στηρίζονται μεγάλως ἐπὶ τοῦ ἀτομικοῦ πολέμου καὶ τῆς μακρᾶς ἀκτῖνος δράσεως τῶν Ἀμερικανικῶν βομβαρδιστικῶν.

Ἡ Ἀλβανία εἶναι πρόθυμος νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τοὺς ἀπαχθέντας στρατιωτικοὺς

ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΜΕΧΜΕΤ ΣΕΧΟΥ

ΠΑΡΙΣΙ. Τὸ πρακτορεῖον ΑΤΑ μεταδίδει ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀλβανίας Μεχμὲτ Σέχου ἐξεφώνησε χθὲς λόγον ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας του.

«Ἡ Ἀλβανικὴ κυβέρνησις —εἶπε— ἀποδίδει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Αἱ σχέσεις τῆς Ἀλβανίας μετὰ τῆς Ἰταλίας προοδεύουν κατὰ τὸν ἠθελημένον ρυθμόν.

Ἐπιθυμία τῆς Ἀλβανίας εἶναι ὅπως ἀποκατασταθοῦν σχέσεις συνεργασίας καὶ φιλίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνησις εἶναι πρόθυμος νὰ ἐξετάσῃ μετὰ τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν τὸ ζήτημα τῆς εἰς Ἑλλάδα ἐπιστροφῆς τῶν στρατιωτικῶν οἱ ὁποῖοι κατέφυγον εἰς Ἀλβανίαν κατὰ τὸ 1947—49 κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμμοριτοπολέμου.

ΥΠΟ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ἀποκατεστάθη ὁ ἐκτελεσθεὶς Κωστώφ

ΒΙΕΝΝΗ. Ἐγνώσθη ὅτι ἡ Κ.Ε. τοῦ Βουλγαρικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἡ ὁποία συνῆλθεν εἰς Σόφιαν τὸ παρελθὸν Σαββατοκύριακον ἔλαβεν ἀποφάσεις διὰ τῶν ὁποίων ἀποκαθίσταται ἡ μνήμη τοῦ Κωστώφ, Βουλγάρου πρωθυπουργοῦ ἐκτελεσθέντος κατὰ τὸ 1949 διὰ προδοσίαν καὶ καταδικάζεται ὁ ἤδη πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας Τσερβένκωφ.

Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῆς Σόφιας πιστεύουν ὅτι ἀποτέλεσμα τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως θὰ εἶναι ἡ ἐκδίωξις ἢ ἡ παραίτησις τοῦ Βουλγάρου πρωθυπουργοῦ.

ΔΥΟ „ΜΕΤΕΟΡ„ ΣΥΝΕΚΡΟΥΣΘΗΣΑΝ ΝΟΤΙΩΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΑΝΕΥ ΘΥΜΑΤΩΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Δύο ἀεροπλάνα τύπου «Μέτεορ» συνεκρούσθησαν νοτίως τῆς Κύπρου. Ἕνα ἐκ τῶν ἀεροπλάνων κατέπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ δὲ ἕτερον προσεγειώθη εἰς τὴν ξηράν.

Οἱ πιλότοι ἀμφοτέρων τῶν ἀεροπλάνων διεσώθησαν.